

Η Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση σε νέα βάση (πορεία)

Η διαδικασία προς την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση μπήκε τα τελευταία χρόνια σε νέα βάση (πορεία). Οι μεταρρυθμίσεις που δρομολογήθηκαν με και μετά την "Ενιαία Πράξη" καθόρισαν νέο πλαίσιο για τη λειτουργία της Κοινότητας και άνοιξαν νέες προοπτικές για την ανάπτυξη και εξέλιξή της.

Η προθεσμία τέλους 1992 αφορά κατά πρώτο λόγο στη δημιουργία και λειτουργία της ενιαίας εσωτερικής αγοράς, που άλλωστε ήταν και κεντρική επιδίωξη της Συνθήκης της Ρώμης. Η κινητοποίηση για την επίτευξη του στόχου αυτού αποσκοπεί στην πραγματοποίηση μεγάλου οικονομικού και τεχνολογικού άλματος που θ' ανεβάσει σημαντικά το εισόδημα και τις ευκαιρίες απασχόλησης, συνολικά στην Κοινότητα, και θα επιτρέψει στην Ευρώπη να παρακολουθήσει τις άλλες οικονομικές και τεχνολογικές παγκόσμιες υπερδυνάμεις.

Η Ενιαία Πράξη και οι μετέπειτα εξελίξεις ενθαρρύνουν παράλληλα την ανάπτυξη πολιτικών που καλούνται : Ν' αξιοποιήσουν τις νέες δυνατότητες. Να αμβλύνουν περιφερειακές ανισότητες και θεραπεύσουν διαρθρωτικές αδυναμίες. Να διορθώνουν ανεπιθύμητες παρενέργειες και δυσλειτουργίες της ελεύθερης αγοράς και ιδίως της μεγάλης ενιαίας αγοράς.

Σήμερα η δυναμική που έχει δημιουργηθεί, ανοίγει το δρόμο για πιο προωθημένα σχήματα ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και ευρύτερης ευρωπαϊκής συνεργασίας. Εντατικές είναι οι διεργασίες και ζυμώσεις για μεγαλύτερη εναρμόνιση των οικονομικών και νομισματικών πολιτικών και της πολιτικής συνεργασίας των Κρατών μελών της Κοινότητας. Η δημιουργία της νομισματικής ένωσης διαγράφεται στον ορατό χρονικό ορίζοντα. Οι προοδευτικές δυνάμεις προωθούν την ιδέα αλλά και τους θεσμούς του κοινωνικού χώρου/καθώς επίσης της Ευρώπης των πολιτών και του πολιτισμού. Στο άμεσο μέλλον αναμένεται επανεξέταση και αναθεώρηση των μηχανισμών δημοκρατικού και κοινωνικού ελέγχου των θεσμικών οργάνων της Κοινότητας και των διαδικασιών λήψης των αποφάσεων. Οι εξελίξεις αυτές συντελούνται παράλληλα με τις μεγάλης ιστορικής σημασίας ανακατατάξεις που συντελούνται στην Ανατολική Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο. Η Κοινότητα διευρύνει και βελτιώνει τις κάθε είδους πολιτικές και οικονομικές συνεργασίες της προς όλες τις κατευθύνσεις.

Η Ελλάδα στην Ευρώπη

Η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα μπροστά σε μιά ^{νέα} ευρωπαϊκή αλλά και ευρύτερη διεθνοπολιτική δυναμική. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα όχι μόνο βρίσκεται στο κέντρο, αλλά είναι και μοχλός σημαντικών εξελίξεων. Οι εξελίξεις αυτές, η γεωπολιτική και γεωοικονομική θέση της χώρας μας, η θέση της στην Κοινότητα αλλά και η μέσω της Κοινότητας θέση της στην Ευρώπη, στην Μεσόγειο και στον Κόσμο, έχουν κρίσιμη σημασία για την πορεία και το μέλλον του ελληνισμού. Η Ελλάδα ως μέλος της Ε.Κ. καλείται να αντιμετωπίσει στα επρχόμενα χρόνια μιά σειρά από σημαντικές προκλήσεις.

Η ενιαία εσωτερική αγορά αποτελεί πρώτου βαθμού πρόκληση όχι μόνο για την ελληνική οικονομία αλλά και για την ελληνική κοινωνία.

Η κατάργηση των καθέ ίδους ενδοκοινοτικών συνόρων συνδέεται άμεσα με το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας των εγχώριων ιδιωτικών ή δημόσιων επιχειρήσεων προσφοράς αγαθών και υπηρεσιών.

- / ..

ως απαραίτητων συμπληρώματος του οικονομικού χώρου,

Η ενιαία αγορά, εντούτοις, δε σημαίνει εξαφάνιση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Αυτές μπορούν να επιβιώνουν και ν'ανταγωνίζονται αποτελεσματικά με την εξειδίκευση, την προσφορά ποιότητας, την κατάλληλη επιλογή τόπου εγκατάστασης, τις κάθετες και οριζόντιες συνεργασίες, με την αξιοποίηση και ενσωμάτωση λειτουργικών υπηρεσιών και αγαθών χαμηλού κόστους που προσφέρει ένα οικονομικά αποδοτικό και αποτελεσματικό περιβάλλον ευρωπαϊκής κλίμακας.

Η αξιοποίηση των δυνατοτήτων της μεγάλης εσωτερικής αγοράς και η εξουδετέρωση των απειλών για τη βιωσιμότητα των ελληνικών επιχειρήσεων επιβάλουν έντονες προσπάθειες εκσυγχρονισμού αλλά και αναδιατάξεων και μετασχηματισμών σε ότι αφορά την παραγωγή και την απασχόληση.

Το ιδιόμορφο Ελληνικό καθεστώς με τη μαζική αυτοαπασχόληση από τη μιά μεριά, και με την εκτεταμένη μισθοποίηση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα από την άλλη μεριά θα δοκιμαστεί και απειληθεί. Γενιά η μετεξέλιξη προς σύγχρονες και ορθολογικές οικονομικές δομές χρειάζεται κινητοποίηση των παραγωγικών πόρων, επενδύσεις, αξιοποίηση τεχνογνωσίας. Πάνω όμως απ'όλα απαιτούνται κοινωνικές προϋποθέσεις και κατάλληλη κινητοποίηση των παραγωγικών τάξεων. Η συνδικαλιστική συνείδηση θα πρέπει να εκτοπίσει στένες συντεχνιακές αντιλήψεις, ενώ η δημιουργική επιχειρηματικότητα θα πρέπει να εκτοπίσει τον αντικοινωνικό πλουτοκρατισμό.

Η μείωση του παρεμβατικού ρόλου του Κράτους επιβάλλει παράλληλα την καλλιέργεια και ανάπτυξη θεσμών της σύγχρονης αγοράς και θεσμών της κοινωνίας των πολιτών. Οι θεσμοί αυτοί θα εξασφαλίζουν τον κοινωνικό έλεγχο και ρυθμιστικό πλαίσιο, έτσι ώστε η αποδέσμευση δυνάμεων της ελεύθερης αγοράς να μην οδηγεί σε καταχρηστικές και κοινωνικά ανεπιθύμητες παρενέργειες.

Η ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων και η εναρμόνιση των άμεσων φορολογιών αποτελούν βασικά στοιχεία της ενιαίας εσωτερικής αγοράς. Η φυγή κεφαλαίων ή ένα δυσβάσταχτο ύψος εγχώριων επιτοκίων για τη συγκράτησή τους είναι προβλήματα που βάζουν επίσης στις πρωτεριότητες το θέμα της σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας. Με τη φορολογική εναρμόνιση και τις επιπτώσεις στα δημόσια οικονομικά συνδέεται άμεσα το θέμα της φορολογικής μεταρρύθμισης και ιδίως της άμεσης φορολογίας.

Ο οινονομικός και κοινωνικός εκσυγχρονισμός της χώρας μας είναι απαραίτητες συνθήκες ώστε η Ευρώπη μετά το 92 να μην εμφανιστεί ως Ευρώπη - των απειλών αλλά ως η Ευρώπη - των νέων οριζόντων.

Οι διαρθρωτικές πολιτικές της Κοινότητας που πρόσφατα αναμορφώθηκαν και ενισχύθηκαν σημαντικά αποτελούν πρώτης τάξεως ευκαιρία πρόκληση για την αντιμετώπιση χρόνιων διαρθρωτικών ανεπαρειών, ελλείψεων αλλά και μέσο για την προσαρμογή της οικονομίας της χώρας στις συνθήκες της ενιαίας αγοράς. Οι νέες διαρθρωτικές πολιτικές της Κοινότητας προσφέρουν σημαντικούς χρηματικούς πόρους με τη μορφή ενισχύσεων ή δανείων αλλά είναι εξίσου σημαντικό ότι ενθαρρύνουν τον προγραμματισμό και την αποκέντρωση. Η άντληση πόρων αυτοσκοπός και η αποσπασματική εκτέλεση έργων θα κινδυνεύουν να οδηγήσουν σε αποτυχία την όλη προσπάθεια. Η αξιοποίηση των διαρθρωτικών ταμείων της Κοινότητας πρέπει να υλοποιεί προγραμματισμένη στρατηγική ανάπτυξης και όχι απλή εκτέλεση καταλόγου έργων.

Γενιά Το ίδιο και ο ρόλος του Κράτους ως υπερ-ρυθμιστή και υπερ-προστάτη.

Τα επί μέρους προγράμματα και έργα πρέπει απαραίτητα να αξιολογούνται και προκρίνονται στη βάση αντικειμενικών και διαφανών κριτηρίων οικονομικής και κοινωνικής αποδοτικότητας. Για την επιτυχή άσκηση πολιτικής περιφερειακής ανάπτυξης προϋπόθεση είναι η αποτελεσματική κινητοποίηση του ενδογενούς ανθρώπινου και πλουτοπαραγωγικού δυναμικού. Η αναβάθμιση και ενίσχυση του ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι αποφασιστικής σημασίας. Η τοπική αυτοδιοίκηση μπορεί να παίξει ενδιάμεσο ρόλο, μεταξύ Κοινότητας και Κράτους από τη μία μεριά, και επιχειρήσεων ή άλλων οργανισμών από την άλλη μεριά. Προγραμματικές συμβάσεις θα καθορίζουν δικαιώματα, αρμοδιότητες, υποχρεώσεις.

Η δημιουργία του Κοινωνικού χώρου ως απαραίτητου συμπληρώματος της ενιαίας αγοράς προωθείται όχι μόνο ως αίτημα κοινωνικής δικαιοσύνης, ή κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων αλλά ^{και} ως αίτημα εναρμόνισης των όρων ανταγωνισμού σε ολόκληρη την Κοινότητα. Για να μπορέσουν οι Έλληνες εργαζόμενοι ν' απολαύσουν όρους εργασίας και καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας παραπλήσια με των πύο προηγμένων Κρατών μελών, χωρίς από την άλλη μεριά να κινδυνεύει η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, απαιτείται εξυγίανση, ορθολογικοποίηση, εκσυγχρονισμός των εγχώριων συστημάτων ασφάλισης και πρόνοιας.

Η δυνατότητα της χώρας μας να παρακολουθήσει τη διαδικασία και πορεία της Κοινότητας προς τη νομισματική ενοποίηση συναρτάται απόλυτα με την πορεία και προσπάθεια για τη σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας. Τυχόν σημαντική υστέρηση στον τομέα αυτό θα μπορούσε να εντάξει σταδιακά τη χώρα μας σε ~~διαδικασία~~ Κοινότητας των δύο ταχυτήτων με απρόβλεπτες συνέπειες και επιπτώσεις ακόμη και για το ειδικό πολιτικό βάρος της Ελλάδας στην Κοινότητα αλλά και διεθνώς.

Η διατήρηση και καλλιέργεια του ελληνικού πολιτισμού, η προβολή του σαν βασικού στοιχείου του Ευρωπαϊκού, η ανάπτυξη της παιδείας των επιστημών και η άνοδος της μορφωτικής στάθμης του λαού μας είναι απαραίτητα στοιχεία για την πρόοδο και ανάπτυξη του ελληνισμού σε μία Ευρώπη των νέων οριζόντων. Εξίσου σημαντική είναι και η συνεργασία με τις προοδευτικές και δημοκρατικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας.

σχήμα/